अनुशासिन् züchtigend, strafend.
अनुशास्ति *f.* Unterweisung.
अनुषङ्ग *m.* das Anhaften, Gedenken; die unmittelbare Folge.
अनुषङ्गिन् anhaftend, notwendig folgend.
अनुष्टुति *f.* Lob, Preis.
अनुष्टुभ् nachjauchzend; *f.* Lobgesang, *N. eines Metrums.*
अनुष्ठान *n.* das Obliegen, die Verrichtung.
अनुष्ठेय zu verrichten, auszuführen.
अनुष्ण nicht heifs, lauwarm; *Abstr.* (**°ता** *f.**) **°त्व** *n.*
अनुष्वधम् nach Wunsch, ungehindert.
अनुसंधान *n.* das Achten auf etwas.
अनुसंधेय zu beachten.
अनुसर, *f.* **ई** nachfolgend, sich nach etwas richtend.
अनुसरण *n.* das Nachgehen, Verfolgen.
अनुसार *m. dass.*; **°रेण** gemäfs (—°).
अनुसारिन् = **अनुसर.**
अनुसेवा *f.* Dienst, Aufwartung.
अनुस्यूतत्व *n.* (—°) das sich durch — Hindurchziehen.
अनुस्वार *m.* Nasalklang eines Vocals (*g.*).
अनूक *m. n.* Rückgrat.
अनूचान gelehrt.
अनूचीन auf einander folgend.
अनूढा *f.* unverheiratet.
अनूत्थित *s.* **स्था.**
अनून vollständig; nicht geringer als (*Abl.*).
अनूनवस्तुक von vollkommenem Inhalt oder Wesen.
अनूप *m.* Ufer, Sumpfland, Wasserbecken.
अनूषिवंस् *s.* 4. **वस्.**
अनूक्षर dornenlos.
अनृजु nicht gerade, unredlich.
अनृण schulden- *u.* schuldlos. *Abstr.* **°ता** *f.*, **°त्व** *n.*
अनृत *u.* **अनृत** unrecht, unwahr (*Pers. u. S.*); *n.* Unrecht, Betrug. Lüge.
अनृतपूर्वम् *Adv.* unwahr.
अनेक mehrfach; *Pl.* mehrere. *Abstr.* **°त्व** *n.*
अनेकबुद्धि *f.* vielheitliche Auffassung (*ph.*).
अनेकविध mannigfach. *Abstr.* **°त्व** *n.*
अनेकशस् *Adv.* mehrfach, wiederholentlich, oft.
अनेकसंस्थान mannigfach verkleidet.
अनेद्य untadelig.
अनेनस् fehlerlos, sündlos.
अनेवंविद् solches nicht wissend.
अनेहस् unerreichbar, sicher.
अनोकह *m.* Baum.
अनोवाह्य auf Wagen zu fahren; *n.* Fuder.
अन्त *m.* (*n.*) Ende (*in Raum u. Zeit*), Saum, Grenze, Schluss, Ausgang, Auslaut (*g*), Abschluss, Tod; Inneres. —° endend mit; **अन्तम्** (—°) bis zu, in (*Fr. wohin?*) **अन्ते** schliefslich, bei, neben, in Gegenwart; in (—°, *Fr. wo?*).
अन्तःकरण *n.* das Innenorgan (*ph.*), Herz.
अन्तःपुर *n.* königliche Burg (*eig.* Instadt), Harem; *Pl. u.* **°जन** *m. Sgl.* die Haremsfrauen.
अन्तःपुरिका *f.* Haremsfrau.
अन्तक endigend, vernichtend; *m.* Tod, Todesgott.
अन्तकर endigend, tötend (*gew.* —°).
अन्तकरण *dass.*; *n.* Vernichtung.
अन्ततस् *Adv.* vom Ende her, am Ende. schliefslich.
अन्तपाल *m.* Grenzwächter.
1. **अन्तम** *Adj.* nächst, innigst, sehr lieb; *m.* Nachbar.
2. **अन्तम** *Adj.* letzt.
अन्तर् *Adv.* innen, innerlich, hinein; *Praep.* in, innerhalb (*Loc., Gen. o.* —°); zwischen, unter (inter), inmitten (*Loc., Acc., Gen.*); aus — heraus (*Abl. o. Gen.*).
1. **अन्तर** näher (vgl. **अन्तम**), nahestehend (*Comp.* **अन्तरतर**, *Superl.* **अन्तरतम**), sehr lieb, innig befreundet; innerlich; innerst; *n.* das Innere, der Eingang, der Zwischenraum, Abstand, Entfernung; Zwischenzeit, Zeitraum, Weile, rechte Zeit, Gelegenheit. *Abstr.* **°त्व** *n.* **एतस्मिन्नन्तरे, तस्मिन्°, अचा°** *u.* **तचा°** mittlerweile. **अन्तरम्** ins Innere, hinein, weiter; zwischen (*Gen. o.* —°). **अन्तरेण** dazwischen; innerhalb, zwischen, während, im Verlauf, nach (*Acc. o.* —°); ohne, aufser, in Bezug auf, wegen (*Acc. o. Gen.*). **अन्तरात्** aus,